

בש"פ 7973/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7973/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
בית המשפט המחוזי בירושלים - ת"פ 36384-02-18

תאריך הישיבה: ו' בכסלו התשע"ט (14.11.18)

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט
בשם המשיב: עו"ד נעמה שגיא רייכמן

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים החל מיום 16.11.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 36384-02-18
בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. כתב האישום והשתלשלות ההליכים פורטו בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו של המשיב ולהלן יובאו עיקרי הדברים בלבד. נגד המשיב הוגש ביום 16.2.2018 כתב אישום שתוקן ביום 27.2.2018. כתב האישום המתוקן מחזיק שני אישומים ומייחס למשיב מספר עבירות של מעשים מגונים בקטינים שלא בהסכמתם החופשית והפרת צו פיקוח לעברייני מין (עבירות לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006, בהתאמה). בתמצית, המשיב ביצע מעשים מגונים בשני קטינים מתחת לגיל 16 אותם פגש בבית כנסת תוך הפרת צו פיקוח ומעקב שניתן נגדו ואסר עליו להתחבר ולשהות ביחידות עם קטינים (להלן: צו הפיקוח).
2. הליך המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. באת כוח המשיב הסכימה ביום 8.3.2018 לקיומן של ראיות לכאורה, תוך שביקשה לשמור את הזכות לטעון לכרסום בחומר הראיות לאחר שתקבל את מלוא חומר החקירה. בהמשך הודיעה כי שאלת הכרסום בחומר הראיות תתברר בהליך העיקרי וביקשה לבחון חלופת מעצר ומפקחים מוצעים. המשיב הופנה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מעצר והדיון נדחה.
3. בתום הדיון ביום 27.3.2018 ציין בית המשפט כי מהתסקיר עולה כי קיים סיכון גבוה להישנות העבירה וכי שירות המבחן התרשם שכתנאי לשחרורו לחלופה על המשיב לעבור טיפול כוללני מתאים. על כן נקבע שבשלב הנוכחי לא ניתן לשקול חלופת מעצר, ושירות המבחן התבקש להכין תסקיר משלים ביחס להמלצתו לשלב את המשיב בחלופת מעצר טיפולית. לאחר קבלת תסקירים משלימים, שמיעת טענות הצדדים ובדיקת היתכנות למעצר בפיקוח אלקטרוני, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי של אביו ובת זוגו, ועל שילובו במסגרת הטיפולית שהוצעה בימות השבוע בין השעות 08:00-16:00. ערר שהגישה המבקשת על ההחלטה התקבל ביום 1.6.2018, וצוין כי לא ניתן לתת במשיב את האמון הדרוש למעצר בפיקוח אלקטרוני. על כן, הורה בית משפט זה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו (בש"פ 4268/18, השופטת ד' ברק-ארז).
4. בהמשך הודיע המשיב על החלפת יצוג בהליך המעצר, ובא כוחו החדש הגיש בקשה לעיון חוזר וטען לכרסום בחומר הראיות. בהחלטה מיום 2.8.2018 דחה בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר הן על הסף והן לגופה, משמצא כי אין הצדקה שהמשיב יחזור בו מההסכמה הדיונית בדבר קיומן של ראיות לכאורה אך בשל חילופי סגורים, ואף לגופו של עניין טענותיו אינן מלמדות על כרסום מהותי בחומר הראיות. ערר שהגיש המשיב לבית משפט זה נדחה אף הוא (בש"פ 5981/18, השופט נ' הנדל).
5. ההליך העיקרי: עם הגשת כתב האישום המקורי הגישה המבקשת בקשה לשמיעה מוקדמת של עדות המתלונן 1, ומועד להקראה ולדיון בבקשה נקבע ליום 20.2.2018. הדיון נדחה בשל חילופי ייצוג של המשיב ואילוץ באי כוחו, ובית המשפט הורה על קיום הדיון ביום 6.3.2018. ביני לביני תוקן כתב האישום; המבקשת חזרה בה מבקשתה להעיד את המתלונן 1 בהעדר אישור של חוקר הילדים; הדיון נדחה לבקשת באת כוח המשיב והתבקשה העדת המתלונן 2 בעדות מוקדמת. ביום 14.3.2018 התקיימה הקראה פורמאלית והועלתה טענה מקדמית בדבר פגם בכתב האישום, שבהמשך נמשכה.

6. המועד למענה בכתב לכתב האישום נדחה לבקשת באת כוח המשיב בשל המתנה לחוות דעת פסיכיאטרית. כמו כן נקבע מועד לשמיעת עדותו של המתלון 2, אך זה שונה בשל אילוצי בית המשפט, ולבסוף נדחה ליום 29.5.2018. סמוך למועד זה הודיעה המבקשת כי חוקרת הילדים לא אישרה את העדות של המתלון 2 והדיון נדחה ונקבע למענה לכתב אישום ליום 20.6.2018.

7. באותו מועד התבקשה דחיית המענה עד להכרעתו של בית המשפט זה בערר בעניין העברת חומרי חקירה (בש"פ 4776/18, השופט ד' מינץ). ההליך הועבר לגישור ונקבע מועד להוכחות ליום 27.11.2018. הליך הגישור לא צלח, והמבקשת ביקשה להקדים את שמיעת הראיות בהתחשב בכך שהמשיב עצור עד לתום ההליכים ובכך שביום 10.10.2018 ימלאו למתלון 1 (שעדויותו נאסרה על ידי חוקר הילדים) 14 שנים. דיון התזכורת שהיה קבוע ליום 19.8.2018 נדחה לבקשת המשיב. בדיון ביום 23.8.2018 עתרה ההגנה לקבל חוות דעת פסיכיאטרית; נקבע כי המענה לכתב האישום יוגש בכתב עד ליום 28.8.2018; והמבקשת התבקשה לבדוק אפשרות להקדמת עדותו של המתלון 1 וזאת בשל הנסיבות שנוצרו והודעת באת כוח המשיב כי אין באפשרותה לקיים דיונים בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2018 נוכח היריונה והלידה הצפויה.

8. המענה לכתב האישום התעכב בשל נסיבות אישיות של באת כוח המשיב. לאחר הגשתו, הורה בית המשפט ביום 2.10.2018 על הגשת חוות דעת פסיכיאטרית, שהתקבלה ביום 14.10.2018 ואישרה את כשירותו של המשיב לעמוד לדין. בהתאם להחלטת בית המשפט, הודיעה המבקשת כי במועד הקבוע ליום 27.11.2018 תחל שמיעת ההוכחות בשמיעת עדותם של המתלון 1 ושל חוקר הילדים.

הבקשה להארכת מעצר וטענות המשיב

9. בבקשה להארכת מעצר טענה המבקשת כי העבירות המיוחסות למשיב בנסיבותיהן מלמדות על מסוכנותו הגבוהה לציבור. כמו כן, בתסקיר שירות המבחן מיום 26.3.2018 הוערך כי קיימת מסוכנות גבוהה מצידו להישנות התנהגות מינית עוברת חוק. המשיב הורשע בעבר בעבירות של מעשים מגונים במספר קטינים ובהפרת צו פיקוח, ואף ריצה בגין כך עונשי מאסר בפועל. כמו כן, עומד לחובתו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה, ולמרות זאת הוא חזר על מעשיו וניצל ילדים חסרי ישע.

אשר להתקדמות ההליך המשפטי טענה המבקשת כי הסיבה לעיכוב בהליך טמונה בבקשות דחייה מטעם באת כוחו של המשיב, אילוציה האישיים ואילוצי יומן בית המשפט. שמיעת ההוכחות צפויה להתחיל ביום 27.11.2018 וכעת ההליך יתנהל באופן תקין. לטענתה, נוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב והיעדר חלופת מעצר מקטינה סיכון, אין מנוס מלהורות על המשך מעצרו.

10. בדיון שנערך לפני התנגד המשיב להארכת המעצר. לטענת באת כוחו, התמשכות ההליך העיקרי רובצת לפתחה של המבקשת שלא פעלה להקדמת שמיעת העדות, ויש בכך כדי להצדיק את ניהול ההליך כשהמשיב משוחרר ממעצר מאחורי סורג ובריה. לעניין המסוכנות הוזכר כי בית המשפט קמא סבר כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים וכי המעשים המיוחסים לו לא בוצעו באופן מתמשך ותוך תכנון מראש כך שאינם ברף הגבוה. לשיטתה של באת כוח המשיב, בנקודת הזמן הנוכחית ונוכח מכלול השיקולים, יש להורות על שחרורו.

עמוד 3

11. כידוע, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וניהולו התקין של ההליך המשפטי, כשבין השיקולים שיש לשקול נמצאים מסוכנותו של הנאשם וקצב ניהול ההליך (ראו, למשל, בש"פ 1461/07 מדינת ישראל נ' חכמיגרי (21.2.2007); בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר, בפסקה 14 (2.11.2014)).

12. בענייננו, לא ניתן לומר כי ההליך מתקדם בקצב משביע רצון. המדובר בתיק פשוט ולא מורכב, נגד נאשם אחד, כשרשימת עדי התביעה שבכתב האישום מחזיקה עשרה עדים בלבד, ועל פניו אין כל טעם ענייני שיצדיק את התמשכות ההליכים כפי שקרתה כאן. העבירות בתיק בוצעו בקטינים, ועל אף הרצון בשמיעת העדויות בשלב מוקדם הדבר לא הסתייע מטעמים שונים. לא ניתן לומר כי התמשכות ההליכים רובצת לפתחו של אחד מהצדדים באופן מובהק, והצדדים כולם חולקים באשם. בהקשר זה יוזכר כי המענה לכתב האישום נדחה מעת לעת הן בשל ההליכים המקדמיים שהתנהלו והן מטעמים אישיים של באת כוחו של המשיב, והוא ניתן רק בחלוף כשבעה חודשים מאז הוגש כתב האישום המתוקן. מנגד, דומה כי היה ביכולתה של המבקשת לפעול להקדמת תחילת שמיעת הוכחות (ולא נעלמו מעיני הדחיות בשל אי התרת עדויות המתלוננים על ידי חוקרי הילדים והטענה לאי הבנה בינה לבין בית המשפט, שכן נטען כי כוונתה היתה להקדים ולהעיד את חוקר הילדים חלף העדתו של המתלונן 1).

13. עם זאת, לצד קצב ניהול ההליך מתנוססת מסוכנותו של המשיב כפי שהיא נלמדת מטיבן של העבירות המיוחסות לו, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ומעברו הפלילי הכולל הרשעה קודמת בביצוע מעשים מגונים בקטינים ובהפרת צו פיקוח. כל זאת, כשהעבירות המיוחסות לו בוצעו לכאורה תוך הפרת צו פיקוח, וכשעומד לחובתו עונש מאסר מותנה ממנו הוא לא הורתע. בעניין זה אין כל אינדיקציה לשינוי נסיבות והפחתת המסוכנות, ובהעדר חלופת מעצר המאיינת סיכון – האיזון הכולל בין השיקולים מטה את הכף לעבר הארכת המעצר.

14. יודגש כי עסקינן בהארכת מעצר ראשונה, כשההליכים המקדמיים באו אל סיומם ותחילת ההוכחות קבועה למועד קרוב. דומה כי כעת אפשר שההליך יעלה על דרך המלך וטוב יעשה בית המשפט קמא אם יקבע מועדי הוכחות נוספים ויפעל כמיטב הבנתו וחוכמתו כדי לקדם את שמיעת ההליך ולהביא לסיומו במסגרת ההארכה הנוכחית.

15. סוף דבר, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 16.11.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 36384-02-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' בכסלו התשע"ט (18.11.2018).

ש ו פ ט